

[Henning Andersen]

Den 8. december indgik regeringen, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet det, man kan kalde en »forståelse« vedrørende finansloven for 1988; herunder naturligvis også nogle ændringsforslag til finanslovsforslaget. Samtidig faldt trepartsforhandlingerne mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter på plads. Hermed har regeringen sikret, at der såvel hos arbejdsmarkedets parter som hos et bredt flertal i Folketinget er enighed om at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne, og det er noget væsentligt for Det Konservative Folkeparti.

Forbedringen af konkurrenceevnen er en livsnerve for det danske samfund. Omlægningen af arbejdsgiverafgifterne og regeringens eksportpakke betyder, at konkurrenceevnen alene det første år forbedres med ca. 8-9 pct. Det vil give op til 60.000-70.000 nye arbejdspladser i løbet af de kommende tre-fire år.

Omlægningen af arbejdsgiverafgifterne koster ganske vist staten ca. 2,6 mia. kr. over finansloven, men i den konservative folketingsgruppe er vi mere optaget af, at det vil give fornyet vækst og fremgang, produktion, eksport og beskæftigelse, således at der også fremover kan blive dækning for de pensionsforbedringer og andre gode ting, der ligger i ændringsforslagene.

Konkurrenceevnen er selvfølgelig andet og mere end omkostningsudviklingen. Det er også et spørgsmål om viden, teknologisk udvikling, markedsføring og produktudvikling. Det drejer sig desuden om, at der skal satses mere på forskning og udvikling. Derfor er det også rigtigt, at der afsættes yderligere midler til eksport og teknologifremme og til styrkelse af grundforskningen i ændringsforslagene.

Det er også tilfredsstillende, at samarbejdet mellem det private og det offentlige udbygges med henblik på brug af det offentlige viden om behov for nuværende og fremtidige produkter.

Uddannelse er et af de få råstoffer, vi har i Danmark. Derfor er det nødvendigt, at der til stadighed gøres en indsats for både at forbedre og udbygge uddannelsesmulighederne. Det er godt, at der i ændringsforslagene afsættes yderligere midler til at styrke arbejdsmarkedsuddannelserne og de erhvervsrettede uddannelser.

I den konservative folketingsgruppe ønsker vi helt klart, at de offentlige udgifter holdes i ro.

Det er nødvendigt, hvis den private sektor skal kunne vokse, og det skal den af mange gode grunde. En af de vægtigste, som jeg gerne vil nævne her, er at bevare og forbedre et godt og sundt samfund i modsætning til alternativet, som er et socialistisk samfund.

Regeringspartierne og Det Radikale Venstre mistede som bekendt sit flertal ved folketingsvalget. Derfor var det nødvendigt at inddrage Socialdemokratiet i bestræbelserne for at sikre en finanslov og den nødvendige forbedring af konkurrenceevnen. Det lykkedes. Vi får nu gennemført en både nødvendig og ansvarlig økonomisk politik, også selv om de forskellige overførselsindkomster får lidt større stigninger, end vi i den konservative gruppe havde ønsket. Men det er jo et faktum, at der i Folketinget uden om regeringen var flertal for at hæve dagpenge- og dagpengelignende ydelser med 7 pct. Nu blev stigningen på 10 pct., men samtidig får vi en samlet økonomisk politik lagt på plads – en politik, som arbejdsmarkedets parter har tilsluttet sig, og det er meget væsentligt for helheden, som vi lægger vægt på.

Den overskridelse af udgiftsrammen, der bliver tale om, kan alene henføres til stigningerne i overførselsindkomsterne. Der bliver altså ikke ansat én eneste medarbejder mere i staten med denne finanslov. Tværtimod holder vi fast ved de aftalte produktivitetsforbedringer på ca. 2,5 pct. om året.

Der bliver heller ikke tale om med ændringsforslagene, at statens finanser bliver bombet tilbage til slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne, hvor underskuddet jo steg år for år. Det er vi selvfølgelig tilfredse med. I den konservative folketingsgruppe vil vi aldrig acceptere en offentlig udgiftspolitik, som bringer samfundet tilbage til afgrundens rand.

For god ordens skyld skal jeg sige, at den konservative folketingsgruppe i dag stemmer for regeringens ændringsforslag og i morgen stemmer for finanslovsforslaget.

Så kommer vi til Socialdemokratiets ændringsforslag. Det tegner sig jo noget anderledes med dette finanslovsforslag end med de fem foregående. Socialdemokratiet har i denne økonomiske aftale sagt farvel til det socialistiske sammenrend med SF eller rettere sagt: de har taget et skridt i den rigtige retning, og det skal de da ikke skoses for. Men hvor lang række ansvarligheden, selv om Socialdemokratiet